Lietas arhīva Nr. KA05-0083-23/13
ECLI:LV:VAT:2023:0511.11942012122.3.S

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Madonā 2023.gada 11.maijā

Vidzemes apgabaltiesa šādā sastāvā
tiesnese referente R.Liepiņa
tiesneses Dz.Apine un E.Sudāre

izskatīja apelācijas kārtībā rakstveida procesā krimināllietu /pers. E/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas un 180.panta pirmās daļas sakarā ar Vidzemes prokuratūras prokurora A.Pešudova apelācijas protestu un apsūdzētā aizstāvja zvērināta advokāta A.Allika apelācijas sūdzību par Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 1.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 1.marta spriedumu /pers. E/, personas kods /personas kods/:

- atzīts par vainīgu Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu;
- atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (noziedzīgais nodarījums Nr.1) un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem;
- atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (noziedzīgais nodarījums Nr.2) un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem;
- atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (noziedzīgais nodarījums Nr.3) un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. E/ sods noteikts brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu un 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu noteiktajam sodam pilnībā pievienots sods, kas nav izciests pēc Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 10.janvāra sprieduma krimināllietā Nr./numurs/, ņemot vērā Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 22.novembra lēmumu lietā Nr./numurs/, un galīgais sods /pers. E/ noteikts brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu un 2 (diviem) mēnešiem un 16 (sešpadsmit) dienām.

Tiesa nospriedusi /pers. E/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt spēkā līdz spriedums stāsies spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu brīvības atņemšanas soda izciešanā /pers. E/ ieskaitīts aizturēšanā pavadītais laiks no 2022.gada 10.novembra plkst.13.50 līdz 2022.gada 11.novembrim plkst.11.55, tas ir, 1 (viena) brīvības atņemšanas diena. Tiesa nospriedusi ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku šajā lietā no 2022.gada 14.decembra plkst. 13.15 līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Tiesa nospriedusi piedzīt no /pers. E/ par labu SIA "/nosaukums A/" kaitējuma kompensāciju 17,36 EUR (septiņpadsmit *euro* 36 centi), par labu SIA "/nosaukums B/" kaitējuma kompensāciju 14,99 EUR (četrpadsmit *euro* 99 centi) un valsts labā 145,20 EUR (viens simts četrdesmit pieci *euro* 20 centi) procesuālos izdevumus - samaksu par valsts nodrošināto juridisko palīdzību.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. E/ atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) šādos pirmās instances tiesas konstatētos apstākļos:

/datums/ap plkst./laiks/ /pers. E/, būdams alkohola ietekmē, zādzības izdarīšanas nolūkā iegāja atvērtā telpā /adrese/, aiz mantkārīgām tieksmēm nolūkā nozagt, brīvi piekļūstot, no stiprinājuma atbrīvoja tur noglabāto /pers. H/ piederošo velosipēdu /marka/ 1253,90 EUR vērtībā, būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens neredz, paņēma minēto velosipēdu un to aizstūma. Tādā veidā /pers. E/ slepeni nolaupīja /pers. H/ piederošo mantu 1253,90 EUR vērtībā.

Šādas /pers. E/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas.

Turklāt ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. E/ atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā (noziedzīgais nodarījums Nr. 1) šādos pirmās instances tiesas konstatētos apstākļos:

/datums/ap plkst./laiks/ /pers. E/, būdams alkohola ietekmē, zādzības izdarīšanas nolūkā ieradās SIA "/nosaukums A/" veikalā "/veikala nosaukums/", /adrese/. Atrodoties minētā veikala tirdzniecības zālē, /pers. E/ aiz mantkārīgām tieksmēm nolūkā nozagt no plaukta paņēma vienu 0,35 litru tilpuma alkoholiskā dzēriena pudeli Bonaparte 6,28 EUR vērtībā, vienu 0,5 litru tilpuma degvīna pudeli Medoff classic 11,08 EUR vērtībā un ielika tās savā somā. Būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens neredz, pie kases paņemtās pudeles neuzrādīja, par tām nesamaksāja un izgāja no veikala. Tādā veidā /pers. E/ slepeni nolaupīja SIA "/nosaukums A/" piederošo mantu 17,36 EUR vērtībā.

Šādas /pers. E/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Turklāt ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. E/ atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā (noziedzīgais nodarījums Nr. 2) šādos pirmās instances tiesas konstatētos apstākļos:

/datums/ap plkst./laiks/ /pers. E/, būdams alkohola ietekmē, zādzības izdarīšanas nolūkā ieradās SIA "/nosaukums B/" veikalā "/veikala nosaukums/", /adrese/. Atrodoties minētā veikala tirdzniecības zālē, /pers. E/ aiz mantkārīgām tieksmēm nolūkā nozagt no plaukta paņēma 0,7 litru tilpuma degvīna pudeli Ukrainka vodka 14,99 EUR vērtībā un ielika to savā somā. Būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens neredz, pie kases paņemto pudeli neuzrādīja, par to nesamaksāja un izgāja no veikala. Tādā veidā /pers. E/ slepeni nolaupīja SIA "/nosaukums B/" piederošo mantu 14,99 EUR vērtībā.

Šādas /pers. E/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Turklāt ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. E/ atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā (noziedzīgais nodarījums Nr. 3) šādos pirmās instances tiesas konstatētos apstākļos:

/datums/ap plkst./laiks/ /pers. E/, būdams alkohola ietekmē, zādzības izdarīšanas nolūkā ieradās SIA "/nosaukums C/" veikalā "/veikala nosaukums/", /adrese/. Atrodoties minētā veikala tirdzniecības zālē, /pers. E/ aiz mantkārīgām tieksmēm nolūkā nozagt no plaukta paņēma divas 1 litra tilpuma degvīna pudeles Finlandia vodka 47,98 EUR vērtībā (vienas vērtība 23,99 EUR) un ielika tās savā somā. Būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens neredz, pie kases paņemtās pudeles neuzrādīja par tām nesamaksāja un, paejot garām kasei, devās prom. Tādā veidā /pers. E/ slepeni nolaupīja SIA "/nosaukums C/" piederošo mantu 47,98 EUR vērtībā.

Šādas /pers. E/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Pirmās instances tiesā lieta izskatīta bez pierādījumu pārbaudes.

Vidzemes prokuratūras prokurors A.Pešudovs iesniedzis apelācijas protestu par Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 1.marta spriedumu. Prokurors protestā norāda, ka tiesa nav ievērojusi Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas prasības, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem. Lai arī tiesa spriedumā norādījusi, ka sodam, kas noteikts ar apstrīdēto spriedumu, tiek pilnībā pieskaitīts sods, kas nav izciests pēc Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 10.janvāra sprieduma, tomēr no sprieduma rezolutīvās daļas redzams, ka nav pievienota 2022.gada 10.janvāra spriedumā noteiktā papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 3 gadiem, soda neizciestā daļa. Prokurors lūdz atcelt spriedumu daļā par noteikto galīgo sodu pēc Krimināllikuma 51.panta, un noteiktajam sodam pilnībā pievienot sodu, kas nav izciests pēc Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 10.janvāra sprieduma krimināllietā Nr./numurs/, ņemot vērā Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 22.novembra lēmumu lietā Nr. /numurs/, un galīgo sodu /pers. E/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 2 (diviem) mēnešiem un 16 (sešpadsmit) dienām, pilnībā pievienojot neizciesto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

Apsūdzētā /pers. E/ aizstāvis zvērināts advokāts A.Alliks iesniedzis apelācijas sūdzību par Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 1.marta spriedumu, lūdzot to atcelt daļā par piespriesto sodu un noteikt /pers. E/ vieglāku sodu.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka apsūdzētā un viņa aizstāvja ieskatā tiesa nav vērtējusi apsūdzētā personību raksturojošos datus kā atbildību mīkstinošu apstākļu kopumu Krimināllikuma 47.panta izpratnē, kā rezultātā apsūdzētajam piespriesti pārmērīgi bargi sodi. Turklāt, lai gan tiesa spriedumā norādījusi, ka apstākli, ka apsūdzētais /pers. E/ atzīst savu vainu un izdarīto nožēlojis, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā paredzēto attiecībā uz visiem noziedzīgajiem nodarījumiem, aizstāvības ieskatā šāds sprieduma motīvu daļā ietvertais konstatējums nekādā veidā nav ietekmējis apsūdzētajam piespriestā galīgā soda bardzību.

Apsūdzētā aizstāvis norādījis, ka visi četri apsūdzētajam inkriminētie noziedzīgie nodarījumi ir mazāk smagi noziegumi, un ņemot vērā noziedzīgo nodarījumu klasifikāciju, mazāk smags noziegums būtībā ir noziedzīgs nodarījums ar nelielu sabiedrisko interešu apdraudējuma raksturu. Par noziedzīgo nodarījumu, kurš kvalificēts pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, tiesa ir piespriedusi visbargāko sodu – brīvības atņemšanu uz 1 gadu, lai gan ar konkrētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu cietušais /pers. H/ pat nav pieteicis materiālā kaitējuma kompensāciju sakarā ar to, ka viņš atguva nozagto īpašumu (velosipēdu), turklāt, ņemot vērā nozagtās un īpašniekam atgrieztās mantas vērtību, aizstāvis pauž neizpratni, kāpēc attiecībā uz apsūdzēto nav izraudzīts kāds cits no Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā noteikto sankciju klāsta – īslaicīga brīvības atņemšana, probācijas uzraudzība, sabiedriskais darbs vai naudas sods.

Vēl apsūdzētā aizstāvis norādījis, ka tiesa nav ņēmusi vērā, ka apsūdzētajam, atrodoties ieslodzījumā, nav iespējams veikt pilnīgi nekādas darbības, kas būtu vērstas uz cietušajiem nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu. Līdz ar to aizstāvības ieskatā apsūdzētajam piespriestais sods neliecina par lietas taisnīgu izspriešanu un taisnīga soda noteikšanu. Aizstāvis norādījis, ka, ilgstoši atrodoties apcietinājumā, apsūdzētajam liegta iespēja noslēgt ar cietušajiem izlīgumu, taču apsūdzētais joprojām vēlas šādu izlīgumu noslēgt.

Vidzemes prokuratūras prokurors A.Pešudovs iesniedzis tiesai rakstveida viedokli par iesniegto apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 1.marta spriedums ir likumīgs un pamatots, izņemot daļā par prokurora protestā minēto, un apelācijas sūdzības pārsūdzētajā apjomā ir atstājams negrozīts.

Prokurora rakstveida viedoklī norādīts, ka soda veida un mēra izvēle spriedumā ir izvērsti motivēta, pilnībā ievēroti soda noteikšanas vispārīgie principi un sods noteikts iespējami atbilstoši soda mērķa sasniegšanas kritērijiem. Prokurora ieskatā sodu lielā mērā ietekmējusi apsūdzētā personība, jo visi /pers. E/ inkriminētie noziedzīgie nodarījumi izdarīti nedzēstas sodāmības laikā, neilgi pēc īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanas, /pers. E/ noziedzīgus nodarījumus pret īpašumu izdara sistemātiski, neņemot vērā viņam jau iepriekš noteiktos sodus.

Prokurors savā viedoklī paudis, ka apelācijas sūdzībā izvirzītie argumenti ir nekonkrēti, tiem ir vispārīgs raksturs, nav minētas konkrētas materiālās vai procesuālās normas, kuras sūdzības iesniedzēja ieskatā tiesa pārkāpusi un kā pārkāpums izpaudies. Prokurors norādījis, ka apelācijas sūdzībā nav atrodami tādi argumenti par tiesībām un faktiskajiem apstākļiem, kas jau nebūtu izvērtēti apsūdzētā vainas konstatēšanā un soda noteikšanā, un kas varētu norādīt uz pamatu atšķirīga nolēmuma taisīšanai.

Ar Vidzemes apgabaltiesas tiesneses 2023.gada 12.aprīļa lēmumu, ņemot vērā Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta pirmo daļu, un ievērojot to, ka apelācijas protestā un apelācijas sūdzībā nav pieteikti jauni pierādījumi, kurus būtu nepieciešams pārbaudīt, klātesot kriminālprocesā iesaistītajām personām, atzīts, ka krimināllietu apelācijas kārtībā var iztiesāt rakstveida procesā, un lietas iztiesāšana noteikta rakstveida procesā 2023.gada 11.maijā. Lēmums paziņots procesa dalībniekiem, informējot viņus par tiesībām izteikt pamatotus iebildumus par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā.

Apgabaltiesā nav saņemti procesa dalībnieku iebildumi par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā. Noraidījumi tiesas sastāvam nav pieteikti.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietas materiālus un apsvērusi prokurora A.Pešudova apelācijas protesta un zvērināta advokāta A.Allika apelācijas sūdzības motīvus, kā arī izvērtējusi prokurora A.Pešudova rakstveida viedoklī paustās atziņas, Vidzemes apgabaltiesa nesaskata pamatu apelācijas sūdzības apmierināšanai un apsūdzētajam /pers. E/ noteiktā soda mīkstināšanai. Vienlaicīgi apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas protests ir pamatots, un Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 1.marta spriedums atceļams daļā par /pers. E/ noteikto galīgo sodu, un šajā daļā taisāms jauns nolēmums.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. E/ pamatoti un likumīgi notiesāts par to, ka izdarīja vienu svešas kustamas mantas slepenu zādzību, kā arī trīs zādzības nelielā apmērā, un viņa darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas un 180.panta pirmās daļas.

Apgabaltiesa atzīst, ka, lemjot jautājumu par apsūdzētajam /pers. E/ nosakāmo sodu, pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā Krimināllikuma 35. un 46.panta nosacījumus, tas ir, ņēmusi vērā likumā definēto soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Krimināļprocesa likuma 564.panta sestā daļa nosaka, ja apelācijas instances tiesa atstāj pirmās instances tiesas spriedumu bez grozījumiem, tā var neatkārtot pirmās instances tiesas spriedumā minētos pierādījumus un atzinumus.

Vidzemes apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem atzinumiem gan par noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, gan par apsūdzētā /pers. E/ personības raksturojumu, kas kopumā un savstarpējā saistībā nedod pamatu pirmās instances tiesas noteiktā soda mīkstināšanai.

Apgabaltiesa norāda, ka noziedzīga nodarījuma raksturs ir tikai viens no apstākļiem, kas saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu ir izvērtējams, nosakot apsūdzētajam sodu. Tikpat būtiska nozīme ir arī apsūdzētā personību raksturojošām ziņām.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. E/ iepriekš vairākkārtīgi sodīts, tai skaitā arī par zādzībām. Pēdējo reizi ar Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 10.janvāra spriedumu notiesāts pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas, un galīgais sods pēc spriedumu kopības noteikts īslaicīga brīvības atņemšana uz 70 dienām, piespiedu darbs 112 stundas, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem. Apsūdzētais atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas 2022.gada 8.augustā. Ar Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 22.novembra lēmumu nenostrādās sabiedriskā darba stundas aizstātas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 16 dienām.

Vērtējot apsūdzētā personību, apgabaltiesa secina, ka neraugoties uz iepriekš piemērotajiem kriminālsodiem, apsūdzētais savu sociālo dzīvesveidu nemaina. Būdams 2022.gada 8.augustā atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, apsūdzētais jau pēc trīs mēnešiem (/datums/) izdarīja jaunu, tīšu noziedzīgu nodarījumu (nozaga /pers. H/ piederošo velosipēdu 1253,90 EUR vērtībā), bet 2022.gada /mēnesis/ izdarīja trīs maza apmēra zādzības no veikaliem.

Apgabaltiesa ņem vērā tiesību zinātnē pausto atziņu, ka vairākus noziedzīgus nodarījumus izdarījusī persona ir negatīvāk vērtējama, jo viņas apziņā jau ir iesakņojies uzskats, ka sabiedrībā var dzīvot, savas personiskās egoistiskās tieksmes izvirzot augstāk par citu cilvēku tiesībām un interesēm *(Krastiņš U. Noziedzīgs nodarījums. Juridiskā mācību un izglītojošā literatūra. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2000, 185.lpp.)*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. E/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi klasificējami kā mazāk smagi noziegumi.

Krimināllikuma 46.panta ceturtajā daļā noteikts, ka par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu brīvības atņemšanas sodu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētajam par visiem noziedzīgajiem nodarījumiem pamatoti piemērots pantu sankcijās paredzētais smagākais sods - brīvības atņemšana, jo konkrētajā gadījumā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktais soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgo pantu sankcijās paredzētajiem vieglāka soda veidiem. Pirmās instances tiesa pamatoti pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas /pers. E/ sodījusi ar īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu, bet pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas – ar brīvības atņemšanas sodu.

Ņemot vērā, ka apsūdzētais /pers. E/ jaunus tīšus noziedzīgus nodarījumus izdarīja ļoti neilgi pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, pie tam laikā, kad viņam bija jāizcieš krimināls sods – sabiedriskais darbs, kā arī ņemot vērtā to, ka pēc tam, kad /datums/bija atzīts par aizdomās turēto /pers. H/ piederošā velosipēda zādzībā (lietas 1.sējuma 75.lapa), viņš /datumi/ izdarīja vairākas zādzības no veikaliem, kas norāda uz to, ka apsūdzētais necenšas stāties uz labošanās ceļa, apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētā atrašanās brīvībā apdraud sabiedrības drošību un ar likumu aizsargātās intereses, tāpēc vienīgi piemērojot brīvības atņemšanas sodu, ir iespējams sasniegt soda mērķi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu, nosakot soda mēru par katru noziedzīgo nodarījumu, pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā konstatēto apsūdzētā /pers. E/ atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošos apstākļus.

Apstākli, ka /pers. E/ atzinis savu vainu un izdarīto nožēlojis, pirmās instances tiesa atzinusi kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu attiecībā uz visiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Citus atbildību mīkstinošus apstākļus apsūdzētā aizstāvis apelācijas sūdzībā nav norādījis un tādus nekonstatē arī apgabaltiesa.

Pirmās instances tiesa ņēmusi vērā to, ka /pers. E/ saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu izmantojis savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē. Tiesa secinājusi, ka minētais apstāklis pastiprina savas vainas atzīšanu un nožēlošanu, taču pamatoti nav atzinusi to par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli.

Pirmās instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu, pamatoti konstatējusi, ka apsūdzētā atbildību pastiprina noziedzīgo nodarījumu recidīvs un tas, ka visi noziegumi izdarīti alkohola ietekmē.

Apgabaltiesa norāda, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot.

Aizstāvis apelācijas sūdzībā norādījis, ka pirmās instances tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, nav ņēmusi vērā, ka cietušais /pers. H/ nav pieteicis materiālā kaitējuma kompensāciju, jo ir atguvis nozagto velosipēdu. Apgabaltiesa atzīst, ka tas apstāklis, ka cietušais atguva nozagto velosipēdu, nevar būt par pamatu soda mīkstināšanai, jo nevis pats apsūdzētais atdeva cietušajam nozagto velosipēdu, bet cietušais zādzības dienā nejauši uz ielas ieraudzīja apsūdzēto, kurš brauca ar viņa velosipēdu, apturēja viņu un izsauca policiju. Savukārt policijas darbinieki aizturēja /pers. E/ un velosipēdu atdeva cietušajam /pers. H/ (lietas 1.sējums 27., 69.lapa).

Ievērojot to, ka ir konstatēts viens apsūdzētā atbildību mīkstinošs un divi viņa atbildību pastiprinoši apstākļi, pirmās instances tiesas noteikto sodu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas – brīvības atņemšanu uz 1 gadu, kas ir šī soda veida vidējais apmērs, nav pamata atzīt par pārāk bargu. Apgabaltiesa norāda, ka nosakot soda apmēru, jāņem vērā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi, ievērojot soda veida vidējo lielumu, un motivēti jāizvēlas mazāks vai lielāks soda apmērs.

Arī pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas par katru noziegumu noteikto sodu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 mēnešiem, kas ir tikai nedaudz lielāks par šī soda veida vidējo apmēru, nav pamata atzīt par pārāk bargu.

Nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, pirmās instances tiesa ievērojusi tiesu praksē nostiprināto principu un daļēji saskaitījusi noteiktos sodus.

Apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētajam par četriem noziegumiem noteiktais brīvības atņemšanas sods uz 1 gadu 2 mēnešiem ir pamatots un taisnīgs, atbilstošs izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, radītajam kaitējumam un apsūdzētā personībai, kā arī Krimināllikuma 35.pantā noteiktā soda mērķa īstenošanai.

Apgabaltiesa konstatēja, ka pirmās instances tiesa spriedumā norādījusi, ka apsūdzētajam /pers. E/ galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu nosakāms, noteiktajam sodam pilnībā pievienojot neizciesto pamatsodu, kas aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 16 dienām, kā arī pilnībā pievienojot neizciesto papildsodu pēc iepriekšējā sprieduma – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, taču sprieduma rezolutīvajā daļā nav norādījusi, ka neizciestā papildsoda daļa tiek pievienota pie galīgā soda. Līdz ar to spriedums atceļams daļā par apsūdzētajam /pers. E/ noteikto galīgo sodu un pie soda, kas noteikts ar apstrīdēto spriedumu, pilnībā pievienojams pamatsods un papildsods, kas nav izciests pēc Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 10.janvāra sprieduma.

Apsūdzētais /pers. E/ papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, izcieta no 12.02.2022., kad stājās spēkā Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 10.janvāra spriedums, līdz 30.05.2022., kad viņš tika aizturēts īslaicīga brīvības atņemšanas soda izciešanai, kā arī no 08.08.2022., kad tika atbrīvots pēc soda izciešanas, līdz aizturēšanai 14.12.2022. Neizciestais papildsods ir 2 gadi 4 mēneši 7 dienas.

Apsūdzētā aizstāvību apelācijas instances tiesā veica zvērināts advokāts A.Alliks, kuram par veikto darbu (apelācijas sūdzības sastādīšana) no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība 127,05 EUR. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu šie procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētā /pers. E/ valsts labā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta 1.[1]daļas 2.punktu, 565.panta ceturto daļu, ievērojot Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta pirmo daļu, Vidzemes apgabaltiesa

nosprieda:

Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 1.marta spriedumu atcelt daļā par /pers. E/ noteikto galīgo sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu noteiktajam sodam pilnībā pievienot sodu, kas nav izciests pēc Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 10.janvāra sprieduma, ņemot vērā Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 22.novembra lēmumu, un galīgo sodu /pers. E/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 gadu 2 mēnešiem 16 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem 4 mēnešiem 7 dienām.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. E/ valsts labā procesuālos izdevumus 127,05 EUR par aizstāvja veikto darbu apelācijas instances tiesā, nosakot 30 dienu termiņu šo izdevumu labprātīgai samaksai no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574. vai 575.pantā norādīto iemeslu dēļ, 10 dienu laikā pēc sprieduma pieejamības dienas iesniedzot kasācijas sūdzību (kasācijas protestu) Vidzemes apgabaltiesā.

Spriedums pieejams 2023.gada 11.maijā.

Tiesnese referente R.Liepiņa

Tiesnese Dz.Apine

Tiesnese E.Sudāre

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU